

[Hanne Severinsen]

den automatiske dyrtidsregulering af lønninger m.v.

Bortfaldet af den automatiske dyrtidsregulering er den mest lønmodtagervenlige politik, der er gennemført i mange år. Resultatet har været, at inflationen på det nærmeste er gået i stå. Den lavere inflation har i høj grad været til gavn for lønmodtagerne. Nu bevarer lønnens købekraft. Selv om lønstigningerne er mindre end tidligere målt i kroner og øre, kan store lønmodtagergrupper nu for første gang i mange år glæde sig over fremgang i realindkomsten.

Det lovforslag, vi behandler her, er et led i denne inflationsdæmpende politik. Ved at fjerne den automatiske pristalsregulering af statens udgiftsbudget lægges et låg over inflationstendenser i samfundet. Det er den første grund til at støtte lovforslaget.

Den anden grund er, at afskaffelsen af de automatiske reguleringer vil give et mere sikkert grundlag for at budgettere finansloven. Fra og med finansloven for 1987 er staten gået over til at budgettere i løbende priser. Det siger sig selv, at dette bliver mere sikkert, når reguleringsgrundlaget er kendt fra finansårets start.

Endelig for det tredje indebærer lovforslaget en kraftig forenkling af reguleringsmekanismerne på statens udgiftsbudget.

Venstre ser også et socialt sigte i dette lovforslag. De sociale pensioner og studiestøtten er holdt uden for lovforslaget. Disse ydelser vil blive reguleret som hidtil efter reguleringspristallet. Mere væsentligt er, at den lave inflation i det hele taget er til størst gavn for de svagest stillede. Regeringens inflationsdæmpende politik er derfor i høj grad et led i en bevidst socialpolitik.

Ingerlise Koefoed (SF):

Når finansministeren taler om ændrede reguleringsbestemmelser, må man selvfølgelig være på vagt, for under denne regering kan det ikke betyde andet end ændringer, der vil ramme de befolkningsgrupper, der har brug for offentlige ydelser, de institutioner, der fungerer på grundlag af automatisk regulerede tilskud fra staten og kommunerne, og de kommuner, i hvis planlægning tilskud til bestemte områder spiller en ikke ubetydelig rolle. Og det er ganske rigtigt.

Dette forslag bør få en meget tung og langsom gang gennem Folketinget. Det har nemlig til hensigt at ændre den automatiske regulering af en lang række tilskud til regulering én gang årligt med en procent, som finansministeren fastsætter i forbindelse med finansloven.

På det kommunale område ophæves f.eks. den automatiske regulering til kommuner med særlig svagt beskætningsgrundlag, til kommuner, der i øvrigt er vanskeligt stillede, og til kommuner, der har store udgifter til særlige foranstaltninger for indvandrere. På boligområdet går det ud over boligsikringen, huslejen i de kommunale pensionistboliger og standardbeløbene for varmetillæg m.v. Der lægges i kroner og øre loft over dagpenge, både sygedagpenge, barseldagpenge og arbejdsløshedsdagpenge, samtidig med at reguleringen bliver årlig, og der gribes ind i beregningen af dagpenge til nyuddannede arbejdsløse. En lang række faste takster, f.eks. forfatterens biblioteksafgift, med faste lovmæssige reguleringsmekanismer udhules, og der ændres på tilskud til museer, zoologiske haver osv.

Med andre ord sker der indgreb på så godt som alle områder med begrundelse i inflationssikring i en tid, hvor inflationen er i bund, og resultatet er udhuling på mange områder og omgåelse af demokratiske procedurer. Finansministeren lægger de enkelte ministeriers områder over i finansudvalget, som ikke modtager deputationer eller andre henvendelser, og hvis medlemmer naturligvis ikke kan have indsigt i alle særområderne.

Det kunne være interessant at høre, hvad kommunerne har sagt til det, og om der overhovedet har været forhandlinger med dem. Hvad siger organisationerne, hvis arbejdsløse medlemmer dette vedrører? Næppe nogen ting, for de er mig bekendt ikke blevet spurgt.

Dette lovforslag synes vi ikke at finansministeren skal komme igennem med i Folketing og finansudvalg, før enkelthederne er blevet behandlet i fagudvalgene af de folketingsmedlemmer, som arbejder med fagområderne, og hvor de kommuner, organisationer og enkeltpersoner, som det vedrører, kan komme til orde med deres synspunkter. SF kan altså ikke gå ind for forslaget.

(Kort bemærkning).